

eneste lille Undtagelse. Hvad der ikke indholdes i disse Paragraffer, er det, der indholdes i den nugældende Fiskerilov — jeg tror i dens § 31 — og som tillige indholdtes i den højtærede Ministers oprindelige Lovforslag — saavidt jeg huster i § 36. Disse Paragraffer i den nugældende Lov og i den højtærede Ministers oprindelige Lovforslag gif ud paa i beskyttede Vigge og Bugter af Limfjorden at skaffe et fredlyst Sted for Fiskeynglen og den opvoksende unge Fiskebestand. Denne Bestemmelse har man med eet Slag strøget ud, og jeg tror ikke, det vil være heldigt; i alt Fald har, saa vidt jeg erindrer, med en eneste Undtagelse, alle de Fiskerikommissioner, der tidligere have været nedsatte, holdt meget stærkt paa Betydningen af disse laasjede Bænde i Limfjorden, og dette høje Ting har Gang efter Gang holdt paa dem. Jeg tror da ikke, jeg behøver stærke Udtalelser; de ville være unødvendige her; jeg føler mig temmelig overbevist om, at naar jeg taler til Gunst for de laasjede Bænde, vil jeg finde Anslang her i dette Ting. Der er ganske vist — og det var den lille Undtagelse, jeg tidligere sigtede til — i 2det Kapitel i den allersidste Paragraf, den lille § 41 paa kun halvfemte Linie, en Bestemmelse, der sandsynligvis skulde tjene som eventuel Erstatning for disse laasjede Bænde, og nægtes kan det ikke, at ad en Omvej, om end en meget besværlig Omvej, vil man gennem denne Paragraf kunne komme til at gennemføre laasjede Bænde i Limfjorden. — Men det maa dog være mig tilladt at dvæle et Øjeblik ved denne Paragraf, thi det forekommer mig, at der i Grunden herunder skjuler sig et Forsøg paa at hringe Vedtægtsystemet ind i Limfjordslovgivningen, der hidtil har været frit for det. Vedtægtsystemet er nemlig efter min Mening kun en stor Falliterklæring fra Lovgivningsmagtens Side. Hvor man ikke tror selv at kunne lovgive, overlader man det til den stedlige Fiskeribefolkning og de interesserede i vidt Maal selv at vedtage særlige Fiskeribestemmelser. Det er et System, som jeg gerne vilde bede Limfjorden fritage for, og som ogsaa der passer mindre end andre Steder, idet Limfjorden er et saa stort Bænde, at noget lignende, som passer ved smalle Fjorde, hvor dog Beboerne tilhøre et og samme Amt, saa at de meget let kunne enes, ikke passer her ved Limfjorden; navnlig ikke ved den Del af Limfjorden, som grænser til de Egne, jeg har den Ære at repræsentere. Her vil det meget ofte være nødvendigt, at tre Amter træde sammen for at vedtage saadanne Vedtægter. — Men hvad jeg er allermost imod ved hele dette Vedtægtsystem, er, at naar

der gennem disse Vedtægter vedtages visse Fredningsbestemmelser, sker det nærmest under Masse af at beskytte Fiskebestanden, men som man paa Forhaand kunde sige sig selv, og som Erfaringen desuden rigelig har belært om, bliver det mere en Monopolisering af saadanne Fiskevande for de allernærmest omboende. Det er i alt Fald noget, som ikke er mig tiltalende, og Limfjorden har, som sagt hidtil været forstaaet for det. Jeg haaber ogsaa, at den med dette høje Tings Hjælp fremtidig bliver forstaaet derfor, thi det er i Virkeligheden en Uting saaledes at stubbe en Lovgivning over paa de særlig interesserede Hænder. — Jeg skal ikke dvæle længere ved denne Sag, og da Tiden allerede er langt fremstreden, skal jeg afslutte disse mine Bemærkninger med en Henstilling til det eventuelle Udvalg om at tage mine Bemærkninger under velvillig Overvejelse og til den højtærede Minister om at gaa ind paa dem. Og jeg nærer saa meget stærkere det Haab som den højtærede Ministers eget oprindelige Lovforslag ikke havde en saadan Vedtægtsbestemmelse for Limfjorden. Den ærede Minister havde ivertimod fuldt ud opretholdt de hidtilværende laasjede Bænde i Limfjorden. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget i sin Helhed til velvillig Behandling.

Sarstenen: Blot den Kendsgerning, at det foreliggende Lovforslag ikke kom gennem Folketinget i forrige Samling, og at det nu først hen paa Samlingen er kommet op her, tyder jo paa, hvad der ofte er blevet bekræftet tidligere, at den Sag, der foreligger, er et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa. Vanskeligheden ligger, som alle vide, i de forskellige, de omskridte Interesser, der gøre sig gældende; den ligger endvidere i den Vilje, der er hos de lovgivende, til at stille Fiskeribefolkningen saa gunstigt som muligt, og paa den anden Side i den Pligt, som de lovgivende have til at værne om Fiskeriet i Fremtiden. Disse Vanskeligheder ville atter gøre sig gældende, nu da Forslaget er kommet op til os. Vi kunne efter min Opfattelse ikke fuldstændig følge den Opskrift, som rettes til os — efter Udtalelser, der ere faldne andet Sted — om at vedtage Forslaget med meget uvæsentlige Forandringer. Forrige Gang, da Loven af 5te April 1888 blev vedtaget, blev den vedtaget under ganske særlige Forhold, som den foregaaende ærede Taler har paavist. Gøre det en Gang til, kan Landstinget ikke.

Naar nu Spørgsmaalet er, hvor Vanskelighederne findes, saa ere Hovedpunkterne berørte baade af den højtærede Minister og af den ærede sidste Taler. Et af de vanskelige